

ΜΑΞ ΑΪΝΣΤΑΪΝ

ΔΙΑΝΟΙΕΣ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

#1 *New York Times*
best seller

Κυκλοφορεί σε 18 χώρες

ΤΖΕΪΜΣ ΠΑΤΕΡΣΟΝ
& ΚΡΙΣ ΓΚΡΑΜΠΕΝΣΤΑΪΝ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Μαξ Αϊνσταϊν (ΒΙΒΛΙΟ 1) – Διάνοιες εν δράσει**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Max Einstein – The Genius Experiment

Από τις Εκδόσεις Hachette Book Group, Νέα Υόρκη 2018

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: James Patterson & Chris Grabenstein

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τατιάνα Σταυρουλάκη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Beverly Johnson

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Δημήτρης Χαροκόπος

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

© Zero Point Ventures, LLC, 2018

This edition arranged with Kaplan/DeFiore Rights through JLM Literary Agency.

This edition published by arrangement with Little, Brown and Company, New York, New York, USA. All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

Πρώτη έκδοση: Φεβρουάριος 2020

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3123-9

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3124-6

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση | 121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα | 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 | Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΤΖΕΪΜΣ ΠΑΤΕΡΣΟΝ
& ΚΡΙΣ ΓΚΡΑΜΠΕΝΣΤΑΪΝ

ΜΑΞ
ΑΪΝΣΤΑΪΝ
ΔΙΑΝΟΙΕΣ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

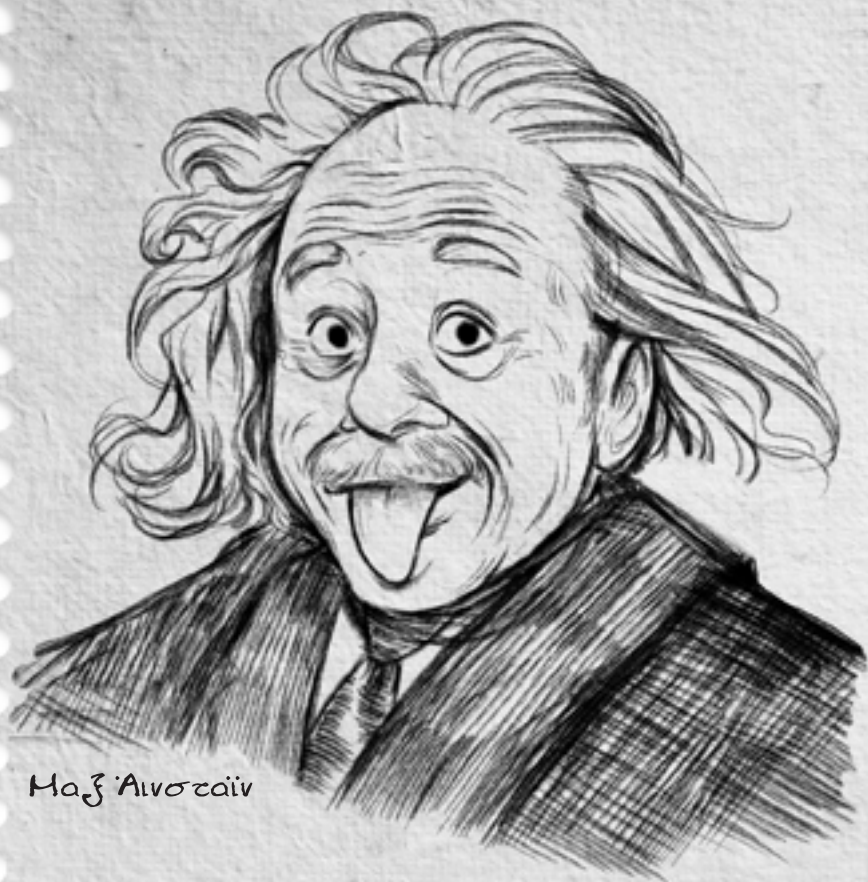

Μετάφραση: Τατιάνα Σταυρουλάκη

Στα παιδιά που θα κληρονομήσουν
τη γη και θα την κάνουν πολύ καλύτερο
τόπο από ό,τι εμείς.

Τζ. Π. και Κ. Γκ.

Μαξ Άινσταϊν

«Η φαντασία είναι πιο
σημαντική από τη γνώση».

Άλμπερτ Άινσταϊν

1

Μια μπόχα από κοπριά αλόγων έκανε τη Μαξ Άινσταϊν να ξυπνήσει απότομα.

«Φυσικά!»

Παρά το τσουχτερό κρύο, πέταξε στο πλάι την κουβέρτα της και σηκώθηκε άρον άρον από το κρεβάτι. Βέβαια, δεν ήταν ακριβώς κρεβάτι, αλλά ένα λεκιασμένο στρώμα, με γρόμπους και σκισμένες ραφές. Όμως, δεν είχε σημασία. Οι ιδέες έρχονταν σε οποιοδήποτε μέρος ήθελαν.

Έτρεξε στον σκοτεινό διάδρομο. Το ξύλινο πάτωμα –φθαρμένα δοκάρια διασταυρωμένα με χοντροκομμένες σανίδες– έτριζε κι έτρεμε με κάθε της βήμα. Τα κόκκινα μαλλιά της θύμιζαν έναν θάμνο από ατίθασες μπουύκλες. Πάντα θύμιζαν έναν θάμνο από ατίθασες μπουύκλες.

Η Μαξ χτύπησε δυνατά μια στραβή πόρτα που κρεμόταν σε σκουριασμένους μεντεσέδες.

«Κύριε Κένεντι;» Χτύπησε ξανά. «Κύριε Κένεντι;»

«Τι στην...» μουρμούρισε μια νυσταγμένη φωνή.
«Μαξ; Είσαι καλά;»

Για τη Μαξ η ερώτηση αυτή ισοδυναμούσε με την άδεια να μπει στο διαμέρισμα του κυρίου Κένεντι. Ανοίγοντας την ξεχαρβαλωμένη πόρτα, κυριολεκτικά χύμηξε μέσα.

«Είμαι καλά, κύριε Κένεντι. Μπορώ να πω, καλύτερα κι από καλά! Σκέφτηκα κάτι σπουδαίο! Τουλάχιστον, έτσι πιστεύω. Πάντως είναι αληθινά ενδιαφέρον. Η ιδέα μου θα μπορούσε να αλλάξει τα πάντα. Είναι αυτό που ο κύριος Άλμπερτ Άινσταϊν θα αποκαλούσε “στιγμή της επιφοίτησης”».

«Μαξίν;»

«Μάλιστα, κύριε Κένεντι;»

«Είναι έξι το πρωί, κορίτσι μου».

«Αλήθεια; Συγγνώμη για την ακατάλληλη ώρα. Αλλά οι εμπνεύσεις είναι πάντα απρόβλεπτες, σωστά;»

«Ισχύει. Κυρίως για σένα, αν μη τι άλλο...»

Η Μαξ φορούσε ένα φθαρμένο στρατιωτικό αμπέχονο πάνω από το ξεχειλωμένο πουλόβερ της. Τον τελευταίο καιρό κοιμόταν μ' εκείνο το πουλόβερ κάτω από την τρύπια κουβέρτα της, επειδή στο υποτιθέμενο υπνοδωμάτιό της επικρατούσε αρκτικό ψύ-

χος, ακριβώς φυσικά όπως και στου κυρίου Κένεντι.

Ο ψηλός, γεροδεμένος μαύρος άντρας με τις γκριζες τούφες στα μαλλιά σηκώθηκε αργά από το κρεβάτι. Τρίβοντας τα μάτια του, φόρεσε τις αυτοσχέδιες παντόφλες που είχε σκαρώσει από κομμάτια χαρτονιών και παλιές εφημερίδες.

«Μισό λεπτό», μουρμούρισε. «Πρέπει να βάλω τις παντόφλες μου, γιατί...»

«Γιατί το πάτωμα είναι παγωμένο», αποτελείωσε τη φράση η Μαξ.

«Τι;»

«Πρέπει να φτιάχνετε αυτές τις παντόφλες κάθε πρωί, επειδή το πάτωμα είναι κρύο, σωστά;»

«Μαξίν... Κοιμόμαστε, ακάλεστοι, πάνω από έναν στάβλο αλόγων. Φυσικά το δάπεδο είναι κρύο. Και, σε περίπτωση που δεν το έχεις καταλάβει, το μέρος δεν έχει και την καλύτερη μυρωδιά».

Η Μαξ, ο κύριος Κένεντι και περίπου ακόμα έξι άστεγοι ήταν εκείνο που οι άνθρωποι της Νέας Υόρκης αποκαλούσαν «καταληψίες». Πράγμα που σήμαινε ότι ζούσαν χωρίς να πληρώνουν στα άδεια πατώματα πάνω από έναν στάβλο αλόγων. Οι πρώτοι δύο όροφοι του κτιρίου στέγαζαν έναν χώρο στάθμευσης για τις άμαξες του Σέντραλ Παρκ και τα άλογα που τις έσερναν. Οι υπόλοιποι τρεις όροφοι; Ο ιδιοκτήτης πίστευε ότι ήταν κενοί.

«Έρχεται ο χειμώνας, κύριε Κένεντι. Δεν έχουμε κεντρική θέρμανση εδώ».

«Πολύ σωστά. Ξέρεις γιατί; Επειδή δεν πληρώνουμε νοίκι, Μαξ!»

«Όπως και να 'χει, τις επόμενες εβδομάδες τα πατώματα θα κρυώσουν ακόμα περισσότερο. Σύντομα, μπορεί να πεθάνουμε όλοι από το κρύο. Ακόμα κι αν σανιδώσουμε τα παράθυρα...»

«Δεν πρόκειται να κάνουμε κάτι τέτοιο», τη διέκοψε ο κύριος Κένεντι. «Χρειαζόμαστε τον καθαρό αέρα. Με όλη αυτή την κοπριά των αλόγων από κάτω, η μυρωδιά...»

«Ακριβώς! Γι' αυτό ήθελα να σας μιλήσω. Η σπουδαία ιδέα μου είναι... *η κοπριά των αλόγων!*»

2

Είναι απλούστατο, κύριε Κένεντι», είπε η Μαξ. Πλησιάζοντας τον ξεφλουδισμένο τοίχο, βρήκε ένα σημείο που δεν ήταν γεμάτο γκράφιτι.

Βγάζοντας ένα χοντρό κομμάτι κιμωλία από την τσέπη του καχόλικου πουλόβερ της, άρχισε να σχεδιάζει στον τοίχο χρησιμοποιώντας τον σαν πίνακα.

«Ακούστε με σας παρακαλώ. Προσπαθήστε να δείτε με τα δικά μου μάτια».

Η Μαξ, που της άρεσε να σχεδιάζει σε ένα παλιό μπλοκ ζωγραφικής που είχε σώσει από τα σκουπίδια, χάραξε με την κιμωλία ένα σωρό στρογγυλά σχήματα που ανάδιναν βρομιά. Τα ονόμασε: «κοπριά /βιολογικό καύσιμο».

«Προκειμένου να έχουμε ζέση τον χειμώνα που έρχεται, το μόνο που χρειάζεται να κάνουμε είναι να

κανονίσουμε μια συνάντηση με τον κύριο Σάμι Μονκ».

«Τον ιδιοκτήτη του κτιρίου;» ρώτησε θορυβημένος ο κύριος Κένεντι. «Τον σπιτονοικοκύρη μας που δεν ξέρει καν ότι είμαστε εδώ; Αυτόν τον κύριο Σάμι Μονκ εννοείς;»

«Μάλιστα», απάντησε ατάραχη η Μαξ, αφοσιωμένη στο διάγραμμα που σχεδίαζε στον τοίχο. «Πρέπει να τον πείσουμε να μας παραχωρήσει όλη την ποσότητα της κοπριάς».

Ο κύριος Κένεντι σκώθηκε. «Όλη την κοπριά; Για ποιο λόγο θα το θέλαμε αυτό, Μαξ; Την κοπριά;»

«Όταν μας δώσει την άδεια να χρησιμοποιήσουμε την κοπριά, θα σχεδιάσω και θα κατασκευάσω έναν μύλο πράσινου αερίου για τους επάνω ορόφους».

«Έναν τι;»

«Μύλο πράσινου αερίου, κύριε. Μπορούμε να σκαρώσουμε ένα αναερόβιο χωνευτήρι που θα μετατρέπει την κοπριά των αλόγων σε βιοαέριο, το οποίο μετά θα το καίμε για να παράγουμε ηλεκτρισμό και ζέστη».

«Θα καίμε αέριο που θα έχει προέλθει από κοπριά αλόγων;»

«Ακριβώς! Η αναερόβια αφομοίωση είναι μια σειρά βιολογικών διαδικασιών κατά τις οποίες οι μικροοργανισμοί αποσυνθέτουν βιοδιασπώμενο υλικό, όπως είναι η κοπριά των αλόγων, χωρίς οξυγόνο – αυ-

τό σημαίνει “αναερόβια”. Πρόκειται να μας λύσει το πρόβλημα της ενέργειας και της θέρμανσης».

«Σίγουρα είσαι δώδεκα χρόνων;»

«Μάλιστα. Από όσο ξέρω».

Ο κύριος Κένεντι κοίταξε τη Μαξ με ένα ύφος το οποίο, δυστυχώς, ήταν πολύ συνηθισμένη να βλέπει. Και που εννοούσε ότι ήταν τρελή. Παλαβή. Θεόμουρ-λη. Όμως, η Μαξ ποτέ δεν επέτρεπε στο «ύφος» να την πτοήσει. Ήταν όπως το είχε πει ο Άλμπερτ Άϊνσταϊν: «Τα μεγάλα πνεύματα ανέκαθεν αντιμετώπιζαν βίαιη αντίδραση από τις μετριότητες».

Όχι ότι ο κύριος Κένεντι ήταν μετριότητα. Απλώς, η Μαξ είχε μια δυσκολία να εξηγήσει σωστά την καινούρια ιδιοφυή ιδέα της. Μερικές φορές, οι εμπνεύσεις έρχονταν στο κεφάλι της τόσο ξαφνικά, που έβγαιναν από το στόμα της σε μορφή εντελώς ακατανόητη.

«Το μόνο που χρειαζόμαστε, κύριε Κένεντι, είναι έναν αεροστεγή περιέκτη μεγάλου μεγέθους – κάτι ανάμεσα σε βαρέλι πετρελαίου και βυτίο». Με την κίμωλία της σχεδίασε ένα μεγάλο δοχείο πλαισιωμένο από σειρές μεταλλικούς στύλους. «Το καταλληλότερο υλικό, φυσικά, θα ήταν χοντρό πλαστικό. Και θα ήταν καλό να έχει γύρω του ένα κλουβί από γαλβανιζέ σιδερένιες μπάρες. Μετά, θα κόψουμε και θα μετρήσουμε τρεις διαφορετικούς σωλήνες – έναν που θα τον

τροφοδοτούμε με την κοπριά, έναν για το αέριο που θα βγαίνει, κι έναν που θα μαζεύει το λιωμένο, υγρό λίπασμα. Θα ενώσουμε αυτούς τους τρεις αγωγούς με τη δεξαμενή μας χρησιμοποιώντας υδραυλικά σφραγίσματα, θα στήσουμε το δίκτυο των απαραίτητων σωληνώσεων, και θα χαρούμε τον χειμώνα».

Ο κύριος Κένεντι χάιδεψε το τετράγωνο πιγούνι του, θαυμάζοντας το λεπτομερές σκίτσο με το όραμα της Μαξ πάνω στον ξεφλουδισμένο τοίχο.

«Εξαιρετική ιδέα, Μαξ. Όπως πάντα».

Η Μαξ επέτρεψε στον εαυτό της ένα ακνό υπερήφανο χαμόγελο.

«Ευχαριστώ, κύριε Κένεντι».

«Αλλά υπάρχει ένα μικρό πρόβλημα».

«Ποιο, κύριε;»

«Αυτό εκεί το δοχείο. Η δεξαμενή. Είναι... πόσο; Τρία μέτρα επί τρία;»

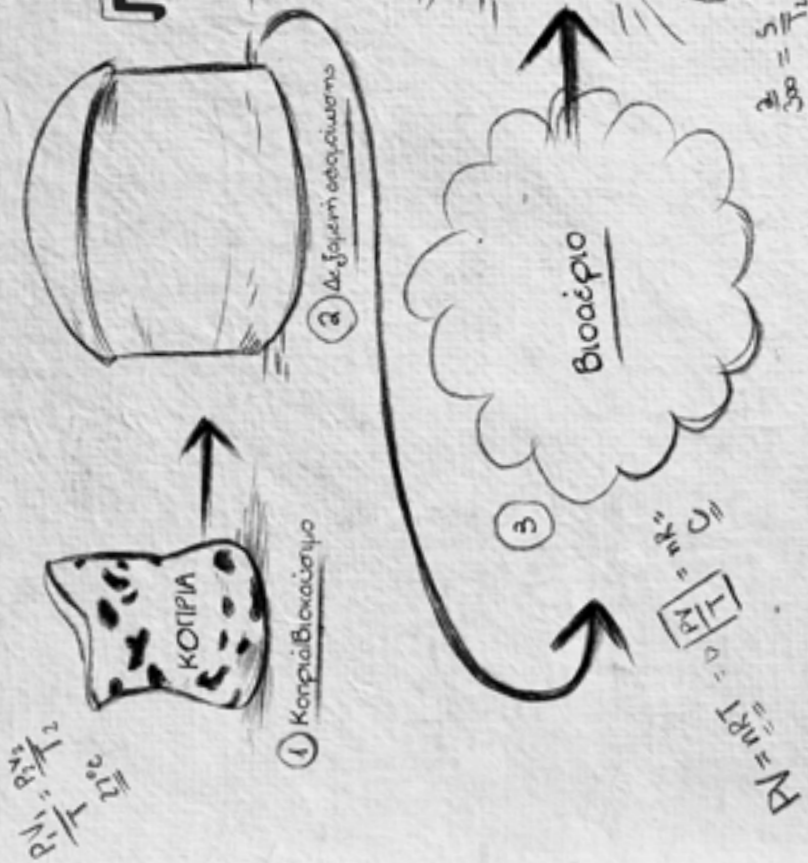
«Περίπου».

«Και λες ότι χρειάζεσαι ένα κλουβί από μπάρες γύρω του. Ανέφερές επίσης τρεις αγωγούς. Και σωληνώσεις. Υπολογίζω ότι θα χρειαστείς και ένα καμίνι για να καίμε το αέριο από την κοπριά των αλόγων και να το μετατρέπουμε σε ζέση».

Η Μαξ έγνεψε καταφατικά. «Και μια γεννήτρια. Για να παράγουμε ηλεκτρισμό».

«Μάλιστα. Όλα αυτά δε θα κοστίσουν πολλά λεφτά;»

ΜΥΛΟΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΑΕΡΙΟΥ

Η Μαξ κατέβασε αργά την κιμωλία. «Μάλλον».

«Και έχεις προσέξει τι είναι εκείνο που δεν έχουν οι περισσότεροι άνθρωποι εδώ, σε αυτό το κτίριο;»

«Χρήματα;» Η Μαξ έσφιξε τα δόντια της.

«Ακριβώς».

Η Μαξ φύλαξε ξανά την κιμωλία στην τσέπη του πουλόβερ της και ξεσκόνισε τα ασπρισμένα, κρύα χέρια της.

«Κατάλαβα τον υπαινιγμό, κύριε Κένεντι. Ως συνήθως, πρέπει να σκέφτομαι πιο ρεαλιστικά. Θα τα ξαναπούμε όταν σκεφτώ ένα καλύτερο σχέδιο. Και πριν έρθει ο χειμώνας».

«Τέλεια. Όμως, Μαξ...»

«Ναι, κύριε;»

Ο κύριος Κένεντι ξάπλωσε πάλι στο ταλαιπωρημένο στρώμα του και σκεπάστηκε με την κουβέρτα.

«Να μην τα ξαναπούμε πριν από τις εφτά το πρωί, εντάξει;»

Πόσα παιδιά χρειάζονται για να σώσουν τον κόσμο;

Η Μαξ Άινσταϊν δεν είναι μια συνηθισμένη ιδιοφυΐα. Παραβιάζει το σύστημα υπολογιστών του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης προκειμένου να μπορεί να παρακολουθεί μαθήματα· εφευρίσκει διάφορα για να βοηθήσει τους αστέγους και συνομιλεί με τον Άλμπερτ Άινσταϊν! (Εντάξει, αυτό το τελευταίο με τη φαντασία της.)

Όμως, τα πάντα αλλάζουν όταν η Μαξ προσλαμβάνεται από μια μυστηριώδη οργάνωση, αποστολή της οποίας είναι να λύσει κάποια από τα δυσκολότερα προβλήματα του κόσμου μέσω της επιστήμης. Η Μαξ μαζί με άλλα χαρισματικά παιδιά από όλο τον κόσμο προσπαθούν να ανακαλύψουν νέους τρόπους για να τροφοδοτήσουν με ενέργεια και την πιο απομονωμένη γωνιά του πλανήτη. Αλλά το σχέδιό τους θα αποτύχει αν η Μαξ Άινσταϊν πέσει στα χέρια του μοχθηρού διοικητικού συμβουλίου της Κορπ...

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

Από 10 ετών

ISBN: 978-618-01-3123-0

9 786180 131239

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 22452